

δέδωκας ἐπὶ σοφίᾳ καὶ Γοργίᾳ καὶ Προδίκῳ καὶ ἄλλοις
 πολλοῖς, ἡμᾶς δ' ὄρας αὐτουργούς τινας τῆς φιλοσοφίας
 6 ὄντας. καὶ ὁ Καλλίας, Καὶ πρόσθεν μὲν γε, ἔφη, ἀπεκρυ-
 πτόμην ὑμᾶς ἔχων πολλὰ καὶ σοφὰ λέγειν, νῦν δέ, ἔαν παρ'
 ἐμοὶ ᾗτε, ἐπιδείξω ὑμῖν ἑμαυτὸν πάνυ πολλῆς σπουδῆς ἄξιον 5
 7 ὄντα. οἱ οὖν ἀμφὶ τὸν Σωκράτην πρῶτον μὲν, ὥσπερ εἰκὸς
 ἦν, ἐπαινοῦντες τὴν κλῆσιν οὐχ ὑπισχνοῦντο συνδειπνήσειν·
 ὡς δὲ πάνυ ἀχθόμενος φανερός ἦν, εἰ μὴ ἔψοιντο, συνηκολού-
 θησαν. ἔπειτα δὲ αὐτῷ οἱ μὲν γυμνασάμενοι καὶ χρισάμενοι,
 8 οἱ δὲ καὶ λουσάμενοι παρήλθον. Αὐτόλυκος μὲν οὖν παρὰ 10
 τὸν πατέρα ἐκαθέζετο, οἱ δ' ἄλλοι, ὥσπερ εἰκὸς, κατεκλίθησαν.
 εὐθύς μὲν οὖν ἐννοήσας τις τὰ γιγνόμενα ἠγήσατ' ἂν φύσει
 βασιλικόν τι κάλλος εἶναι, ἄλλως τε καὶ ἂν μετ' αἰδοῦς καὶ
 σωφροσύνης, καθάπερ Αὐτόλυκος τότε, κεκτῆταιί τις αὐτό.
 9 πρῶτον μὲν γάρ, ὥσπερ ὅταν φέγγος τι ἐν νυκτὶ φανῆ, 15
 πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα, οὕτω καὶ τότε τοῦ Αὐτολύκου
 τὸ κάλλος πάντων εἶλκε τὰς ὄψεις πρὸς αὐτόν· ἔπειτα τῶν
 ὄρώντων οὐδεὶς οὐκ ἔπασché τι τὴν ψυχὴν ὑπ' ἐκείνου. οἱ
 μὲν γε σιωπηρότεροι ἐγίγνοντο, οἱ δὲ καὶ ἐσχηματίζοντό
 10 πως. πάντες μὲν οὖν οἱ ἐκ θεῶν του κατεχόμενοι ἀξιοθέατοι 20
 δοκοῦσιν εἶναι· ἀλλ' οἱ μὲν ἐξ ἄλλων πρὸς τὸ γοργότεροί τε
 ὄρασθαι καὶ φοβερώτερον φθέγγεσθαι καὶ σφοδρότεροι εἶναι
 φέρονται, οἱ δ' ὑπὸ τοῦ σώφρονος ἔρωτος ἐνθεοὶ τὰ τε ὄμματα
 φιλοφρονεστέρως ἔχουσι καὶ τὴν φωνὴν πραοτέραν ποιοῦνται
 καὶ τὰ σχήματα εἰς τὸ ἐλευθεριώτερον ἄγουσιν. ἂ δὲ 25
 καὶ Καλλίας τότε διὰ τὸν ἔρωτα πρᾶττων ἀξιοθέατος ἦν
 11 τοῖς τετελεσμένοις τούτῳ τῷ θεῷ. ἐκείνοι μὲν οὖν σιωπῇ